

Lumina Sătească

Foie săptămânală pentru po

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an . . . . . Lei 35—
Pe o jumătate de an . . . . . 30—
Pentru străinătate . . . . . 100—
Pentru America pe un an . . . . . dolari 2—

== Un număr 1 Leu. ==

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor: Preotul Iosif Trifa.

ANUNȚURI

se primesc la administrația din strada Mitropoliei 45.

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un șir mărunț 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul convenit.

Poșta.

Nu trece o zi lăsată de Dumnezeu ca să nu ne vină vre-o plângere dela unul și altul că nu capătă gazeta la vreme, ba de multeori de loc. M'am apucat ieri și am strâns toate plângerile la un loc și a ieșit din ele un vrav atât de mare de hârtii că ai putea scrie cărți întregi. Plângerile sunt diferite și unele foarte interesante și dureroase. Ascultați spre pildă 3 dintre ele. Un abonat din țara Moșilor scrie:

«In sfârșit după o lună am căpdat un număr din gazeta așa ca prin minune, că m'am dus la boltă să mi cumpăr pește și boltașul, care e și poștaș, mi-a învăluit peștele într'o gazetă. Când ajung acasă ce să vezi? Peștele era învăluit în «Lumina Satelor» ce purta adresa mea, adevărat din nebăgare de seamă (!) boltașul băgase peștele tocmai în «Lumina» mea»...

Un preot din Munții Apuseni ne scrie: «Ieri, coborându-mă la Câmpeni, am aflat gazeta la Albac în dricul drumului». Un alt preot (din Sâmbăta de sus) ne scrie: «Trimit abonamentul pentru 2 cetitori, dar să nu ne mai trimiteți gazeta căci totul e înzadar. Strângeți ne numerile acolo și când vom mai da pe la Sibiu le vom aduce sau vom trimite după ele»...

Cred că e destul atâta ca să vadă oricine că așa nu mai merge. În chipul acesta, poșta noastră este o pedecă pentru răspândirea culturii și cărții românești. Gazetele și cărțile ar avea cel puțin încă odată atâția cetitori dacă poșta ar umbla regulat. Care să fie pricinile că avem o poștă așa cum o avem?

In rândul întâi vina o poartă guvernul și guvernele că fac mai mult tot politică și alegeri decât rânduială în țară. Se lauda guvernul că introduce la țară camioane poștale, și noi vedem tot slujnicile și slugii notarșilor și biraelor cu poșta în spate pe drumuri — când au vreme. O altă pricină se aude că ar fi și unii străini de pe la poștă cari nu-și prea bat capul să ajungă la vreme slova românească prin sate. Dar de vină sunt și comunele că nu regulează afacerea cu purtatul poștei așa cum trebuie. Comitetele comunale să reguleze așa cum trebuie și afacerea cu poșta satului și mai ales să tragă la răspundere pe cei vinovați cu pierderea gazetelor, oricine ar fi aceia.

P. Trifa.

Ne trebuie și fronturi sufletești.

Cele petrecute la granița Ungariei și-au avut și partea cea bună că ne-au scuturat din amorțeala noastră și ne-au deschis ochii să vedem și să înțelegem că va trebui să mai stăm încă multă vreme cu arma la picior pentru apărarea țării noastre. Dar o țară se apără nu numai cu fronturi de puști, de soldați și de tunuri, ci și cu fronturi sufletești, adevărat cu iubirea, dragostea și însuflețirea celor cari se luptă. Ungurii de ani de zile fac mereu aceste fronturi. Societatea lor «Ungurii cari se deșteaptă» cuceră orașele și satele din țara lor și însuflețește pe oameni «la lupta cea sfântă pentru cucerirea pământului furat» (Ardealul).

Și nouă ne trebuie fronturi sufletești, de însuflețire națională, dar greșala noastră tocmai asta este că am uitat pe aceste și am făcut pe cele politice. Politica ne-a umplut țara de fronturile partidelor politice cari în loc de însuflețire națională, samănă

ură și vrajbă între frați, ba încă ceare să ridice și granițe sufletești între aceiași frați. Ne înecăm de fumul celor scoate în țară politicianismul și asta nu e bine când la hotară dușmanii fac fronturi sufletești împotriva noastră. Toate neamurile — până și Turcii — își fac fronturi sufletești, numai noi facem politică și iar politică.

Cele petrecute la granița Ungariei trebuie să ne scuture din amorțeala noastră. Vremurile pline de primejdii prin cari trecem strigă astăzi tare și respicat: «Să piară politicianismul și luptele politice din țara noastră cea nouă și tineră. Să piară abuzurile, corupția, pungășiile și tot ceea ce slăbește țara și dragostea față de ea. Ne trebuie fronturi sufletești, așa cum și le-a făcut spre pildă Italia cu fascismul. Pe marele nostru învățat, N. Iorga, îl așteptăm să ne cheme în aceste fronturi și să ia comanda sufletească, pe care a ținut-o și în trecut. Să vină!»

Un năcaz după altul...

De câțiva ani încoaci, năcazurile se țin lanț. Abia scăpăm de unul și altul mai mare ne ajunge. Abia lăsăm din spate pe unul și altul mai greu se pune în locu-i. Și anul acesta a început cu năcazuri. Avuserăm la anul nou primejdia unui războiu. Abia trecu această primejdie și iată acum un alt năcaz dete peste noi. Zăpada cea mare ce a căzut fără de veste peste noi, ne este și ea spre greutate în aceste vremuri grele și scumpe. Și ne este tuturor. Oierii nu se mai pot mișca cu oile, plugarii trebuie să dea mai mult nutreț la vite, orașenii tremură de frig că n'au lemne. Odată cu zăpada, a crescut apoi și scumpețea, pentru că s'a tulburat mersul trenurilor și s'au înfundat drumurile de țară de nu se mai poartă mărfurile și negoațele. Mai sunt apoi și temeri de ape mari după o așa zăpadă mare. Și suntem încă numai la începutul anului și câte alte năcazuri poate că ne mai așteaptă în anul acesta.

Cu adevărat par'că trăim și noi plăgile Egiptului când Dumnezeu

grăia oamenilor prin fel de fel de pedepse. Biblia ne spune că Faraon făgăduia îndreptare la fiecare plagă, dar după ce trecea plaga, nu se îndrepta. «Și văzând Faraon că are ușurare i-se învărtășă inima». (Esire 8, 15). Așa suntem și noi. Făgăduim îndreptare numai până ce pedeapsa ne îmblățește de-asupra, dar îndată ce trece puțin și ne ușurăm, uităm de îndreptare. «Și ziceți «sunteți scăpați» și iarăși faceți tot aceleași urăciuni». (Ieremia 7, 10).

Din năcazurile de azi numai o ușă de scăpare avem: întoarcerea către Dumnezeu și îndreptarea vieții, că prea ni s'au stricat purtările și prea ne-au copleșit păcatele.

Izvorul greutăților și năcazurilor din vremile noastre este păcatul și toate frământările noastre să scăpăm odată la bine și ușurare sunt zadarnice până când nu înțarcăm acest izvor: păcatul. De aceea și-a ales «Lumina Satelor» lupta împotriva păcatelor. Intră și tu în această luptă și iscălește Hotărârea din numărul de anul nou.

I. T.

Cei cu tulburarea dela granița Ungariei.

Două topoare s'au ridicat
pentru o muscă.

Stările tulburate de Unguri la granița dinspre Ungaria s'au limpezit după ce și Marea Înțelegere (Anglia, Franța, Italia) și Mica Înțelegere (România, Serbia, Cehia) i-au ocarat pe Unguri și le au trimis poruncă să se astâmpere altcum vor intra în Peșta. Din toată această afacere, Ungurilor le-a rămas un singur câștig le-a rămas mândria că iată 6 împărăți au stat de vorbă și de muștrare cu ei, ca o dovadă că, vezi Doamne, și astăzi Ungurii sunt un popor de care tremură Europa. De fapt intervenția celor două Antante a fost prea mult pentru gălăgia Ungurilor dela graniță. Pentru o muscă s'au ridicat 2 topoare: al Antantei și al Micei Înțelegeri, și era destulă săcurea Românului.

Antanta a făcut cercetare
la graniță.

În urma celor întâmplate la granița Ungariei, Antanta a trimis o comisie la fața locului care să facă cercetare. Comisia a aflat că adevărate au fost plângerile României pentru că Ungaria trimisese la graniță mai multă armată decât trebuia și peste tot Ungaria are mai multă armată decât li îngaduie înțelesul (pactul) dela Trianon. A mai aflat comisia și o mulțime de oameni civili pela graniță cari nu și au putut adevări ocupațiunea, adică erau șpioni și ațățători trimiși anume de guvernul din Peșta la hotară.

Ungaria va fi desarmată.

După ce s'a aflat că Ungaria are o mulțime de arme și fabrică mereu altele la fabrica din Csepel, Marea și Mica Înțelegere nu vor lăsa de guler pe Ungur până când nu-i vor lua pușca din spate și gloanțele din straiță. Când nu vor mai avea puști și gloanțe, apoi las să facă gălăgie până când li s'o muta gura la urechi.

Turcii și Grecii

— stau tot gata de bătaie —

cu toate că sfatul dela Lozanna merge înainte și vestește că limpezește mereu stările din Răsărit, Grecii au grămădit mari Trupe în Tracia (ca la 70 de mii) și de altă parte nici Turcii nu se lasă, ci și-au trecut și ei trupe în Turcia europeană. Se vorbește de un nou războiu greco-turc la care ar lua parte și Rușii la spatele Turcilor, iar pe Greci iar ajuta Englezii cari încă adună mereu armata la Constantinopol. Ce va fi nu se știe, dar de va începe iar războiul între Turci și Greci, apoi războiul nu va fi numai al lor, ci vor sări și alții să ajute pe unii și să nu lase pe alții, așa cum se întâmplă la orice bătaie.

Francezii în Germania

Merg înainte.

Francezii au cuprins întreg ținutul așa numit Ruhr și după ce Nemții le fac fel de fel de pedeci, au mers mai departe și au ocupat încă 2 orașe din apropierea acestui ținut. Înaintarea Francezilor încă nu s'a oprit în loc și nu se știe unde și când se vor opri.

Nemții se apără cu boicot

și fac fel de fel de greutăți Francezilor. Așa muncitorimea din ținutul Ruhr amenință că va face grevă și nu va mai lucra în băile de cărbuni. Tot așa și proprietarii de băi și fabrici se poartă cu ură și au intrat în târg cu englezi și americani ca să le vândă mai bine lor fabricile decât să le lase în folosul Francezilor. Dar Francezilor nu le pasă de apucături e Nemților și au luat toate măsurile ca să-și poată scoate din Germania ceea ce Nemții n'au voit să dea de bună voie.

La caz de lipsă, Franța va cere
ajutorul Micei Înțelegeri.

Franța este hotărâtă și pregătită să-și facă socoata până în capăt cu Nemții și apucăturile lor. La un caz de lipsă, dacă Nemții nu își vor deschide de punga să plătească, Franța va merge înainte prin Țara Nemțească și va chema și pe prietini ei din Mica Înțelegere în ajutor. Cehoslovacia și mobilizează și în acel caz va intra și ea în Germania și așa s'ar putea întâmpla să auzim că Francezii și prietini ei au intrat în Berlin.

Conferința Micei Înțelegeri.

La București sau la Belgrad cele trei țări amice, România, Sârbia și Cehia, vor ținea un sfat în care se vor hotărâ ce să facă și cum să se poarte în fața întâmplărilor mari din lume. Peste tot Mica Înțelegere s'a adevărit un mare noroc pentru țara noastră și celelalte țări ieșite din războiul cel mare.

Până când Marea și Mica Înțelegere stau într'un singur front de apărare și de luptă, putem fi liniștiți că popoarele bătute în războiu nu vor mai putea tulbura pacea lumii.

Mare viscol de zăpadă

— în toată Europa de mijloc. —

De mult nu s'a mai pomenit așa o zăpadă mare ca cea de acum. Se credea la început că numai în unele locuri și ținuturi a nins așa mult, dar acum se află că în toată Europa de mijloc este viscol mare de zăpadă. La noi a început a ninge odată cu sărbătorile Botezului și a nins zile întregi fără întrerupere. Mai mult a nins în părțile Brașovului unde zăpada a ajuns până la 2 metri. Două zile au stat oamenii așa zicând închiși în casa lor și a trebuit să iasă 2 regimente de cavalerie să desfunde ulițele și să bată zăpada. Pe tot locul zăpada a trecut de 1 metru. Și prin Sibii străzile par că sunt săpături de tranșee de zăpada cea multă.

Ceeace a mărit și mai mult răul, a fost că a dat și viscol care a strâns grămezi de zăpadă și prin multe sate dela munte zăpada a acoperit cu totul casele mai mici. Zăpada a oprit și trenurile. Într-o vreme umblau numai trei trenuri în toată țara. Trenurile ce au plecat dela București în Sâmbăta trecută s'au oprit, cel dintâi la Sighișoara, al doilea lângă Brașov, iar al treilea abia a venit până la Sinaia. Între Brașov și Sighișoara zile întregi n'a umblat trenul. Linia Cluj—Teiuș—Arad nu s'a închis. Și în Vechiul Regat e tot așa. Numai în nordul țării a fost ninsoarea mai la modru, de au putut umbla trenurile.

Bătrânii povestesc că numai în anul 1888 a fost iarăși o iarnă mare, dar tot nu așa ca cea de acum.

În unele locuri zăpada dela dealuri a început a se troieni, adică a se slobozi la vale. Așa din Loman, un cetitor al gazetei noastre ne spune că acolo a troienit zăpada o turmă de oi și 2 feciori. În alte locuri zăpada a închis curgerea râurilor. Așa s'a întâmplat la Petrifalău, unde a ieșit râul prin sat.

Zăpada cea mare a adus mare năcaz în deosebi oierilor că nu-și pot scoate oile la hotar, și economilor că se împuținează nutrețul vitelor. Numai speculanții se bucură că li s'a dat prilej să scumpiască iarăși negoțele și mărfurile.

Trufia sparge și țări.

Așa zice Scriptura: «Pentru trufie Domnul a surpat Țările neamurilor» (Sirah 10, 17) și acest adevăr l-am văzut cu ochii acum în războiul cel mare. Într-o clipeală Dumnezeu a surpat multe popoare prea trufașe și îngâmfate — și-a înălțat pe altele smerite și umilate. Și noi Românii suntem între cele înălțate. Să nu uităm niciodată că smerenia ne-a ajutat înălțarea.

Sprizinitorii gazetei „Lumina Satelor”.

Amintim mai departe pe acei din sprizinitorii muncii noastre, cari ne ajută prin câștigarea de abonamente.

Pe lângă cei amintiți în numerii trecuți, ne-au mai câștigat abonamente următorii preoți:

Ioan Todea	din Lăpuș (ț. Moșilor)	18 abon.
Iustin Monța	„ Sicula	12 „
Silviu Bichiceanu	„ Nerău	13 „
Emil Păcală	„ Sulumberg	12 „
Ioan Morariu	„ Bogata	12 „
Andron Bogdan	„ Tărățel	14 „
Prof. Dumitru Borcea	„ Săliște	10 „
George Conta	„ Cincul mare	12 „
George Vasu	„ Voila	11 „
Andrei Moldovan	„ Hendorf	11 „
Dimitrie Bărbaț	„ Șercașa	10 „

(Urmează).

Sfatul țării dela București nu s'a putut deschide. Terminul de deschidere a fost pus pe 20 Ian., dar din cauza că trenurile încă nu umblă regulat, ședințele parlamentului s'au amânat cu câteva zile până se vor putea strânge toți deputații la București. Încă nu se știe de vor lua parte la ședințe și partidele de împotrivire ori ba. Partidul național era să fie un sfat la București, care sfat urma să hotărască și în această afacere, dar nici această sfătuire nu s'a putut ținea din pricina că trenurile n'au putut duce la București pe ardeleni.

Dealtcum lumea-i sătulă până în gât de politică și ar dori ca cei dela București să vază de năcazurile țării și ale oamenilor, nu tot de ceartă politică.

Vești bune dela sate.

Casă culturală în Șura-mare (jud. Sibiiu)

s'a înființat prin stăruințele și conducerea preotului Andrei Milea, ajutat de învățătorii Ioan Opreș și Nicolae Dușe. Buna înțelegere dintre fireștii conducători ai satului a strâns într'un mănunchiu pe fruntași și a făcut un lucru, al cărui folos îl vor simți nu peste mult când își va da roadele binefăcătoare. Taxa anuală pentru membrii este 5 Lei.

Peste această taxă au ajutat greutățile începutului cu jertfe mai mari următorii: parohul Andrei Milea cu 300 Lei, Ioan Opreș 200 Lei, Marin Dușe 150 Lei, Petru Turcu 100 Lei, Nicolae Rosalim 100 Lei, Ioan Băilă 100 Lei, Ioan Mihu sen. 100 Lei, Ioan Dușe 100 Lei, Alexandru Micu 50 Lei, Ioan Naiță 50 Lei, Mașteiu Mihai 50 Lei, Petru Restanță 50 Lei, Ioan Mariu 50 Lei, Ștefan Restanță 50 Lei, Ilie Muntean 50 Lei, Dumitru Mariu 50 Lei, Nicolae Popoviciu 50 Lei, Dumitru Mihai 50 Lei, Toader Băilă 50 Lei, Ioan Munteaș 50 Lei, Toma Mihai 50 Lei; cu totul 1800 Lei.

Doi plugari au cumpărat două clopote

pe seama sfintei biserici din Curtici (jud. Arad). Unul Floria Cintean Cioaca a cumpărat singur un clopot de 525 kgr. Întru veșnica pomenire a singurului său fiu, mort în războiu. Asemenea a făcut Ilie Don a Pomanii cumpărând unul de 306 kgr. ca mulțumită lui Dumnezeu că ia scăpat toți trei feciorii din războiu. Și în sfârșit al treilea clopot de 196 kgr. a fost cumpărat de mai mulți credincioși cu inimă bună și alipire plină de credință către biserică. Dumnezeu să le primească și să le răsplătească darul și jertfa.

Bucuria poporului din Cuveșdia.

Din Cuveșdia ne scrie harnicul plugar Ioan Mânzatu despre frumoasele străduințe a dlui Inv. Gheorghe Andraș. Doi ani de zile bieții oameni n'au avut învățător și școala le-a stat pustie. Acum de sărbătorile Crăciunului au avut bucurie mare că învățătorul cu trăgere de inimă, nu s'a mărginit între cei patru pereți ai școlii, la ciasurile de carte numai, ci a învățat cu trudă dar și cu bună izbândă pe copii să cânte câteva cântări, să joace o piesă de teatru pentru copii și vre-o două colinde. Părinților și neamurilor le creștea inima când își vedeau copilașii spunând vorbe frumoase cu glas tare și îndrăzneț. Oamenii s'au însuflețit pentru școală și încunjură cu dragostepe învățătorul harnic.

Cetiri și tâlcuiri din Biblie.

„Iată neamurile pământului m'au părăsit pe mine și se închină la idoli“...

(Ieremia 1, 15, 16).

Chipul de mai sus arată o vedenie ce s'a arătat lui Ieremia prorocul. „Și au întins Domnul mâna sa către mine — scrie Ieremia (cap. 1) — și s'au atins de gura mea și au zis către mine: Ce vezi tu Ieremia? Și am răspuns, toiag de nuc văd și căldare arzând văz și fața ei dinspre mieznoapte. Și au zis Domnul către mine: despre mieznoapte se vor atăta relele peste toți cei ce lăcesc pe pământ. Pentru că iată eu chem toate neamurile pământului și voiu grăi către ele cu judecată pentru toată răutatea lor, căci m'au părăsit pe mine și au jertfit dumnezeilor străini și s'au închinat idolilor“... Pentru aceste, „iată chem sabie asupra tuturor celor ce lăcesc pe pământ“ (Ieremia 25, 29).

Această vorbire a lui Dumnezeu cu Ieremia o arată chipul de mai sus. Ieremia prorocul a scris profetiile de mai sus pentru vremurile de atunci și oamenii de atunci, dar ele se potrivesc și pentru vremurile și oamenii de acum. Chipul de mai sus este apriat icoana și oglinda lumii de astăzi. În dreapta chipului se văd doi oameni ce tămăiază un vițel, adică un idol. Asta înseamnă păcatele oamenilor de atunci și de acum. La stânga chipului se văd ivindu-se ostași înarmați. Asta înseamnă pedeapsa năcazurilor și războaielor pentru păcatele oamenilor. La mijlocul chipului se vede Domnul Dumnezeu care prin gura prorocului Ieremia vestește pedeapsa și chiamă pe oameni la îndreptare. Asta înseamnă că și astăzi Dumnezeu chiamă pe oameni la îndreptare. Scripturile și bisericile sunt glasul Domnului și chemarea Domnului la îndreptare. „Pe mine izvorul apei vieții m'a-ți părăsit“ — zice Domnul și astăzi către noi (Ieremia 2, 13) — și v'ați făcut vouă idoli din bani, din plăceri, beții, chefuri, poște și alte fărădelegi; de aceea „iată vin zilele când voiu face să se audă — iarăși — strigare de războiu“ (Ier. 49, 2) și „vă voiu da sabie“ și războaielor (Isaia 65, 1). „Ascultă pământule, iată eu aduc peste acești oameni rele, din cari nu vor mai putea scăpa“ (Ier. 11, 11) și „năcazuri ce n'au fost dela începutul lumii până acum“ (Mateiu 24, 21). Oare vremurile grele de azi nu sunt ele o

dovadă că iată noi am ajuns plinirea Scripturilor de mai sus?

Creștinilor! În chipul de mai sus puteți vedea și toiagul ce s'a arătat lui Ieremia. Stă deasupra celor doi oameni ce tămăiază idolul și despre acest toiag a zis Domnul că înseamnă: „am priveghiat destul pentru cuvintele mele, să le facă pe ele oamenii“. După ce însă popoarele n'au ascultat mustrările Domnului, iată celalalt semn din stânga: „căldarea arzând“. Asta înseamnă: „relele ce se vor atăta peste toți cei ce lăcesc pământul“. Aceste semne par'că stau și deasupra omenirii de azi. Dar în loc să se îndrepte, par'că oamenii mai rei se fac și de aceea, de nu ne vom întoarce, ne așteaptă și pe noi semnul din stânga, „căldarea arzând“, adică năcazuri și mai mari, războaie și mai înfricoșate.

Românilor! Uitați-vă bine la chipul de sus căci el este cu învățatură deosebită și pentru noi Români și țara noastră. Și țara noastră cea nouă și tineră ni s'a prea umplut de fel de fel de idoli, de fel de fel de fărădelegi și păcate. Prea ni s'a umplut țara noastră cea tineră de fumul ce iese din cădelnițele politice de partid și împrăstie vrajbă și ură între frați. Ca și oarecând lui Israil, poporul său ales, așa par'că ne grăește și nouă Domnul: „Eu sunt Domnul Dumnezeuul părinților voștri care v'am scos pe voi din robia Egiptului vostru și iată voi acum mă părăsiți pe mine și slugiți la idoli. Îndreptați purtările voastre și eu voi opri pe Faraonii și Egiptenii ce vor să se scoale iar asupra voastră“.

Chipul de mai sus este așa dar o chemare către omenire și o chemare către popoare să-și îndrepte purtările, altcum pedeapsa stă gata să plece la drum.

Cetitorule! Învățătura din chipul de mai sus nu este numai pentru popoare, ci și pentru mine și tine. Cercetează-te nu cumva și tu slugesti idolilor: păcatelor și plăcerilor. Ia seama, toiagul mustrării stă deasupra capului tău. Domnul te mustră și te chiamă la viață. Auzi tu glasul Lui și alegi viața, sau rămâi cu idolii și peirea ta sufletească??

I. T.

Evanghelia de Duminecă.

— Vameșul și Fariseul. —

«Zis'au Domnul pilda aceasta: Doi oameni au intrat în biserică să se roage, unul Fariseu și altul Vameș. Fariseul stând așa se ruga întru sine: Doamne mulțumescu-ți, că nu sunt ca ceilalți oameni jefuitori, nedrepti, preacurvari sau ca și acest vameș. Postesc de două ori pe săptămână, dau zeciuială din toate câte câștig. Iară vameșul de departe stând, nu vrea nici ochii săi la ceriu să-i ridice, ci își bătea pieptul său zicând: Dumnezeu milostiv fie mie păcătosului. — Zic vouă, că s'a pogorât acesta mai îndreptat la casa sa, decât acela. Că tot cela ce se înalță smeri-se-va, iară cela ce se smerește înalță-se-va». (Luca cap 18 vers 10—14).

Iată doi oameni pune această evanghelia înaintea noastră. Li pune nu numai ca să ne uităm la ei, ci să și învățăm ceva dela ei.

Dela vameșul — care își dusesese păcatele la biserică și se așezase cu ele rușinat acolo înapoi lângă ușa unde le stropia cu lacrimile părerii de rău — să învățăm smerenie și căință pentru păcatele noastre.

Dela fariseul — care tropotia îngâmfat prin biserică și în loc de rugăciune se lăuda pe el și hulea pe alții, să învățăm a ne feri de păcatul trufiei.

Creștinilor! Toate Scripturile ne spun că trufia este începutul și răsadul tuturor păcatelor (Sirah 3, 27). Prin mândrie a intrat păcatul în lume pentru că Dumnezeu îl făcuse și pe Satana o făptură bună, dar mândria a intrat în el și l-a ridicat împotriva lui Dumnezeu. Mândria l-a aruncat din cer pe Diavolul și slugile lui jos în adâncimile pământului și l-a făcut vrăjmaș lui Dumnezeu și oamenilor. Cu mândria s'a apropiat apoi diavolul de Adam îndemnându-l să se facă și el «asemenea lui Dumnezeu» și tot mai ales cu răsadul mândriei cercă diavolul și azi să se apropie și de grădina sufletului nostru. De aceea toate Scripturile ne îndeamnă să ne ferim de acest păcat. Mântuitorul Hristos ne-a lăsat însăși viața sa petrecută pe pământ ca cea mai grăitoare pildă a smereniei: «Învățați dela mine — zicea Isus — căci sunt blând și smerit cu inima», «Dumnezeu stă împotriva mândriilor și smerește pe tot cel ce se înalță» (Pilde 29, 23).

Cetitorule! Evanghelia ne spune că «vameșul își bătea pieptul său». Prin asta el par'că voia să spună că acolo sub pieptul său, în inima sa, a aflat el taina și pricina păcatului și nu în cap sau în altă parte. «Dumnezeu n'a ascultat numai cuvintele vameșului ci s'a uitat în inima lui și aflându-o smerită și înfrântă, s'a îndurat de dânsul în a sa iubire de oameni» — zice sf. Ioan Gură de aur. Tot așa și pe Fariseul, mândria din inima lui îi înfoia burta și îi căsca gura să se laude pe sine și să hulească pe alții. Tot așa și tu cetitorule, în inima ta te cercetează să vezi și să afli de este sănătoasă ori bolnavă. Coboară-te, intră în grădina inimii tale și smulge din ea sămânța diavolului: răsadul mândriei ca să poată crește sămânța cea bună și floarea cea frumoasă a smereniei și mântuirii tale sufletești!

I. Tâlcuitor.

«Dumnezeu întâi smerește, apoi înalță; Diavolul întâi înalță apoi smerește» (cum a făcut și la Turnul Babilonului).

(Ioan Gură de aur).

„Căruța smereniei și a mândriei“.

— Din învățăturile sfântului Ioan Gură de aur. —

«Pentruca să cunoaște-ți cât de mare este păcatul mândriei, inchipuiți-vă două căruțe, care se întrec una pe alta. Una din ele e trasă de doi cai: dreptatea și mândria, iar cealaltă de alții doi: păcatul și smerenia. Ce credeți, care va întrece și va trece înainte? Cea a păcatului întrece și biruește pe cea a dreptății, nu că doară calul păcatului ar fi având o așa mare putere, ci pentrucă îl ajută smerenia de lângă el. Trăsura dreptății rămâne bătută în urmă, nu pentrucă dreptatea ar fi slabă, ci pentru povara și greutatea mândriei. Toată nevoița noastră, toate ostenele, toată truda, toate faptele noastre, ori cât de bune ar fi ele, dacă le punem în căruța mândriei se restoarnă și nimica se alege de ele...»

«Temelia cea de piatră» a evangheliei este smerenia, tot celace nu clădește pe această temelie, zidește pe nisip și zidirea lui o răstoarnă apele și vânturile. — Precum mândria este izvorul tuturor răutăților așa smerenia este începutul faptelor bune...»

„Smerenia nu înseamnă să păcătuim ca vameșul, ci să ne smerim ca el“.

Adevărata smerenie nu stă în aceea ca cineva să se socoată pe sine adevărat păcătos, ci aceea când cineva se știe pe sine că a făcut multe și mari fapte bune și totuși nu se mândrește. Aceea este smerenie adevărată când cineva cu faptele cele bune ale sale este mai presus de toți și totuși se înjosește înăuntru său.

Dacă vameșul, un om păcătos a dobândit prin smerenie darul și iertarea lui Dumnezeu, cu atât mai mult vor dobândi cei ce au și fapte bune pe lângă smerenie.

„Deschide-ți omule inima ta“.

«Ca vameșul din evanhelie, deschide-ți și tu omule inima ta înaintea lui Dumnezeu și arată Lui ranele sufletului tău și cere dela El doftoria cea tămăduitoare. El nu te va pedepsi pentru aceasta, ci te va vindeca. Spunele dar Lui, spune Lui păcatele tale ca să te slobozești din ele și să scapi de scaunul cel înfricoșat al județului.»

Povestea unui om

— ce s'a suit cu rugare la ceriu. —

A fost odată un tată și o mamă, oameni săraci lipiți pământului, care aveau o droaie de copii. Nemaî având ce le da de mâncare, adunară niște ghinde și-i învâțară s'o ronțae. Unul din copii scăpă o ghindă pe după vatră. Până a doua zi de dimineață, ce să vezi? Din ghindă crescuse un stejar care eșia afară prin coșul vetrii și ajungea cu ramurile până în torțile cerului.

Văzând minunea, creștinul zise: — Ce-ar fi să mă suiu în cer, să spuie o vorbă lui Dumnezeu?

Iar femeia de colo: Zău așa, că n'ar strica. Prea ne-a uitat de tot!

Porni omul să se cațare pe trunchiu în sus și până 'n prânzu mare ajunse la porțile cerului și acolo începu să ciocăne la ușe: toc, toc, toc! Dumnezeu trimise pe Sfântu Petre:

— Petre, ia vezi cine bate!

Se duse Sfântu și 'ntrebă: — Cine-i ăla de ciocăne?

Creștinul cel sărac răspunse: — Eu, nevoiașul cu droaia de copii.

Când veni Petre cu răspunsul, zise Dumnezeu:

— În cămară este o pâine, dăio!

Calicul se lăsă iar pe copac în jos, drept în casă, și strigă bucuros: — Nevastă, nevastă, nu mi-a fost drumul degiaba, iacă am căpătat o pâine.

Luară să taie câte-o felie copiilor, și văzură, pasă mi-te, că din pâinea aceea puteai tăia oricât voiai și tot prisosia. Era pesemne blagoslovită.

Tot mâncând ei, tata și mama și toți copiii, un car de vreme din pita aceea, femeii i se urî și începu a bate capul bărbatului ei să se mai urce odată și să ceară să i-o schimbe Dumnezeu în colaci (cozonaci). «Ne-am săturat de pâine, du-te să ne deie colaci», zise muierea.

Iar se pomeniră că bate cineva sus în cer. Dumnezeu mână iar pe Sfânt: — Petre, ia vezi cine-i?

Se duse Petre și 'ntrebă: — Cine-i ăla de ciocăne?

Săracul răspunse: — Nevoiașul cu droaia de copii.

Atunci Dumnezeu zise lui Petre: În cămară este un coș cu colaci, — dă-i!

Omul se întoarse iar bucuros acasă: Nevastă, iar am nimerit-o bine, — am căpătat un coș cu colaci.

Cu colacii ăștia tot așa: oricât luai din ei nu se 'mpuținau. Dar după câteva zile femeia începu: — Ce zici, măi bărbate, n'ar strica să ceri și o leacă de unt și un pic de beaură la colacii ăștia că parcă ne înecăm cu ei.

Dar omului îi venea nu știu cum să se mai ducă și a treia oară și-i răspunse: — Dacă-ți lasă gura apă după unt și beaură, mai du-te și tu singură!

— Da ce crezi că nu mă duc, dacă tu ești păpălăpte? zise femeia și porni să se urce. Ajunsă sus, bocăni în porți. Dumnezeu zise: — Petre, ia vezi cine-i iar acolo, de ne sparge poarta cu pumnii?

Se duse sfântul și 'ntrebă: Cine ești ăla?

Femeia răspunse: — Eu, nevasta ne-precopsitului ăluia cu droaia de copii.

— Și ce păs te aduce?

— Păi așa și pe dincolo...

Dar de rândul ăsta, Dumnezeu zise lui Petre:

— După ușe vezi că e bățul tău apostolesc: ia-l Sfinte Petre, și unge-l cu unt și dă-i și dă-i și cotoagește-o, ca să meargă sburând din cracă 'n cracă, până la ea acasă!

Se duse Sfântu Petre și luă bățul și începu să i care, măculiță maică! o sfântă de bătaie, din alea rupte din rai.

Nu știu cum ajunse muierea acasă, dar știu că trebui să-și frece multă vreme coastele. Pâinea însă și colacii blagosloviți pieriseră pentru totdeauna cu coș cu tot, așa că, dela o vreme, trebuiă cu toții să se 'mpace iar cu ghinda...

Asta-i povestea nemulțumitului și așa pedepsește Domnul păcatul acelor oameni cari nu-s mulțumiți cu câte Dumnezeu le rânduește.

ECONOMIE.

Cât s'a sămănat și cum stau sămănăturile?

În vremea din urmă s'a scris mult despre primejdia ce ne așteaptă din pricina că nu s'a sămănat destul de mult grâu în toamna trecută. Acum un pricepător dela Ministerul agriculturii arată că nu stăm așa rău precum se aude și se scrie. După cele mai nouă date, statistica arată că s'a sămănat în toamna trecută 1 milion și optsute de mii de hectare cu grâu de toamnă, față de 2 milioane și cinci sute de mii cât s'a sămănat în toamna anului 1921. În primăvara anului 1922 s'au sămănat 650 de mii de hectare cu grâu de primăvară și dacă se va sămăna și în primăvara ce vine tot atât, atunci am scăpat de primejdia de a nu avea pâine deajuns, ba încă poate ar mai rămânea ceva și pentru export.

Rapoartele străne din țară spun că sămănăturile stau bine. Dacă Dumnezeu ne va dărui cu veac potrivit, apoi se dă cu socoata că am putea avea o recoltă de cam 250 de mii vagoane grâu. După ce lipsa țării face numai 160 mii de vagoane, ar mai rămânea încă și ceva de exportat.

Să dea Dumnezeu să se potrivească socoata de pe hârtie cu cea din pământ!

„Bogații au sărăcit și au flămânzit“...

— Pățania unui împărat ce nu credea în vorbele Scripturii. —

Un împărat aude la biserică pe Vlădica cetind: «Bogații au sărăcit și au flămânzit, iar cei ce-l caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele» și nevenindu-i la socoteală vorbele acestea îi zise aspru:

— Părinte, șterge minciunile aceste din cartel!

După vre-o câteva zile, împăratului îi veni gust să se scalde într'un lac din grădina sa. Zis și făcut. Un inger însă luându-și chipul lui, îi îmbracă hainele și intră în palat. Când ieși împăratul din apă, ia hainele dacă ai de unde!

Slujtorii, care i le păzeau se duseră crezând că ingerul era adevăratul împărat. Pe cine să apuce el acum!

Îl zăriseră doi ostași și-l luară la goană.

— Măi, eu sunt împăratul vostru!

— Ce ești nebun? Împăratul nostru e în palat!

— Cum măi, împăratul e în palat, că doar eu-s.

Ostașii l-au luat drept nebun și l-au dat afară. Ori căruia îi spunea, nu-l credea, mai ales că ingerul — împărat — eșise să se plimbe cu toată curtea.

Cine era să-l creadă pe dânsul?!

Împăratul nu știa pe ce lume să se creadă!

Era vai de dânsul; din împărat ajunse de n'avea ce mânca; trăia din mila altora.

Din vorbă, în vorbă aud slugile împăratului că un nebun strigă în gura mare că el e împărat.

Ei îi spun ingerului:

Înălțate împărate, iacă ce-i și cum:

«Un nebun strigă în gura mare că el e împărat. Credem că ar trebui pedepsit pentru îndrăzneala lui.»

— Aduceți-mi-l, fu răspunsul ingerului.

Îl-au adus, Atunci ingerul îi zise:

«Acum crezi în minciunile bisericii? Bogații au putut sărăci, și flămânzi? Vezi, numai minunile vă pot da înțeles — celor ce singuri nu vă osteniți a le înțelege. Pilda să-ți slujască și ție și acelora ca tine zise ingerul și eși lăsându-l pe adevăratul împărat în locu-i.»

A doua zi împăratul zise cătră Vlădica:

— Cum is vorbele ce le cetea-i când te-am oprit?

— «Bogații au sărăcit și au flămânzit, iar cei ce-l caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele»... — zise cam cu teamă Vlădica.

— «Să nu le mai cetești — ci de acum să le cânti, fu răspunsul împăratului, ce puse în mirare pe toți.»

Dintre toți însă singur împăratul înțelegea acum pe deplin rostul acestor vorbe.

Petru Gh. Savin.

Abonament nou la Lumina Satelor.

Pe un an (cine plătește înainte) 55 Lei

Pe o jumătate de an 30 „

Pe un sfert de an . . . 15 „

„Lumina Satelor“ va ieși mai departe tot în 6 fețe, iar la praznicele mari în 8. În fiecare număr vom da și chipuri frumoase de care ne-am îngrijit să avem pe un an întreg.

„Și eu am vrut să mă pocăesc“.

— Din scrisoarea unui abonat. —

Onorate părinte Trifa și Domnule Redactor! Am citit «Lumina Satelor» numărul de la anul nou și iacă viu acuma să mă spovedesc de un lucru. Și eu am vrut să mă pocăesc că mult îmi plăcea năravul cel bun cel au pocăiții că nu sudue și nu să lmbată și mult mi-am frământat și eu capul că ce să fac. De multeori mă treziam și noaptea din somn și gândiam în mine să mă pocăesc, dar după ce adormiam, tot vedenii și visuri urâte mi se arătau și mă treziam iară spăriat că mi se părea că s'au sculat moșii și strămoșii din groapă și scurătură casa cu mine de ciudă și mânie că vreau să las legea lor.

Dar acum mulțămesc lui Dumnezeu că «Lumina Satelor» m'a scăpat de gândurile mele cele rele că și ea îmi aduce acasă o hotărâre să mă lapăd cu ură și scârbă de sudalme și beții. Am iscălit, Domnule Părinte, hotărârea din gazetă și cu asta iacă m'am făcut pocăit fără să mă lapăd de legea și biserica mea cea bună cari și ele mă învață tot așa. Vă mulțămesc că mi-ați scăpat sufletul de o mare tulburare. Voi urma cu drag toate învățăturile din gazetă și voi ține cu orice preț hotărârea ce am iscălit-o»...

N. T.,

plugar în comuna L. abonat
la numărul 2412.

Ești pe calea cea bună, dragă cetitorule și foarte mult mă bucur că «Lumina Satelor» te-a apucat pe această cale. Cu Hotărârea ce am pus-o la gazetă în numărul de Anul nou, tocmai aceasta am voit-o: să tragem pe oameni în căile mântuirii, ferindu-i să n'apuce pe alte căi neumblate de noi și de părinții nostri. Eu șocot că asta-i calea cea mai bună să ne apărăm biserica și legea de rătăcirii pentru că până când eu și tu cetitorule ne lmbătam și suduim, pocăitul stă c'am deasupra noastră oricât am vorbi noi de legea noastră. Dar îndată ce și eu și tu am luat hotărâre să scoatem sudalma, beția și alte păcate din traiul nostru, pocăiții și-au pierdut pușca și nu mai au nici o armă să ne atace credința și legea.

Îmi pare bine că ai scăpat pe calea noastră, altcum de plecai în altă parte liniște sufletească nu mai aveai până intrai în pământ, pentru că conștiința ta te ar fi muștrat și te ar fi întrebat mereu de ce ți-ai lăsat biserica și legea cari nimica nu ți-au greșit.

Rog pe Mântuitorul Hristos să-ți ajute ca să ți Hotărârea și să poți veni mai departe pe calea ce o va deshide «Lumina Satelor».

T. Povață.

În vremea năcazului se cunosc prietini

— cei adevărați ai țării noastre. —

Până când ești tare și ți bine, mulți prietini ai, dar când ajungi la vre-un năcaz atunci se arată prietini cei adevărați. Așa am pățit și noi acum cu tulburarea dela granița ungurească. La vestea atacului dela graniță și a mobilizării, străinii din țara noastră mai că se încercau să ne răză în față de bucuria că se sparge România noastră. Un cetitor al gazetei ne spune că la Șura-mică, după ce s'a publicat mobilizarea, Sașii au chefuit toată noaptea de bucuria că se apropie sfârșitul României. Un cincșorean ne povestește că la ei, Sașii strigau în auzul tuturor că-i gata cu «Agrara vostru», adică s'a isprăvit cu împărțirea moșiilor și pășunaturilor.

Să ne fie de învățătură!

„Educație cu revolverul în buzunar“...

D-le Redactor!

Aveți D-Voastră cunoștință despre stările dela liceul nostru din Sibiu? Și dacă aveți, oare nu aflați nici un cuvânt de zis la rușinea că un profesor face «educația» elevilor arătându-și revolverul din buzunar (da de ce nu-l pune și pe masă în școală!) Nu credeți D-Voastră că în chipul acesta vor fi siliți părinții să se întoarcă iarăși la Sași (destul de rău ar fi)! Ce ziceți apoi la faptul că au fost eliminați și unii elevi fără să fie dovediți cu ceva vină mai mare».

I. Tânjală.

Noi mai deaproape nu știm ce se petrece la liceu, dar stările de acolo nu-s prea bune. Durere, dar în multe și alte școli li se dă astăzi elevilor o astfel de educație și influență că ies în viață scrâjnind din dinți. Și doar știut este că dela Socrate până la Hristos nici un învățător nu și-a făcut în chipul acesta învățacei.

Stupărit.

Ce-ți trebuie, ca să fi stupar?

— Cumpără-ți încă de pe acum 1—2 roi și o carte de stupărit. —

Ca să fi stupar
întăiu și întăiu trebuie
să vrei!

Oricine, fie plugar, fie meseriaș, fie negustor, fie la sate, fie la orașe, poate fi

foarte ușor un bun stupar și să aibă un câștig fără multă trudă — numai dacă vrea.

Îți trebuie apoi încă de pe acum să-ți câștigi 2—3 roi până înveți să le pricepi pe a bine și să le cunoști și să te cunoască. Nu ți trebuie dintr'odată nici stupină, decât un adăpost (dar soarele să bată la ele de când răsare și până mai seara), și nu-ți trebuie nici lăzi; la început e de ajuns să ai coșnițe de paie sau de nuiele. Albina e o goangă foarte prietinoasă și recunoscătoare, dacă o iubești! Și dragostea, ce i-o arăți, ți-o răsplătește lmbelșugat!

Dar dragostea față de o albină în ce stă? În răbdare, în băgare de seamă, știință, și să ai un stupar de prietin bun.

Nicări nu strică graba mai mult ca la stupărit! Cu graba ți nenorocești stupul, când e roit, n'ai răbdare să-l vezi intrând în coșnița cea nouă și când e în coșniță, umbli la el când nu trebuie; și te nenorocești și pe tine cu împunsături.

Îți trebuie apoi băgare de seamă și știință ca să cunoști viața albinelor, pentru ca apoi să știi, ce se petrece în coșnița albinelor. Și pentru asta să ți cumperi cărți, cari scriu despre stupărit. Aceste cărți sunt scrise de oameni, cari de multeori viața în-treagă n'au lucrat altceva decât au tot urmărit viața albinelor; și sfaturile lor nu e bine să le treci cu vederea. O cârtică despre albinărit, care e scrisă pe înțelesul poporului, îmi pare că are și Asociația din Sibiu.

Dar și mai mult decât cărți, ți trebuie să fi prietin bun cu un stupar mai vechiu, care-ți va da sfaturi cuminți. Acesta e începutul stupăritului și peste toate nu uită că de vrei să fi stupar bun, trebuie să ai și tu însușirile albinei: voință, dragoste, răbdare, rănduială, băgare de seamă și știință!

Cum umblă târgurile și negoațele.

Târgurile din săptămâna aceasta
(după calendarul nou):28 Ianuarie: Ileanda-mare. 29. Șimand.
30. Buteni (jud. Arad), Cetatea de baltă, Zagăr.

31. Ciachi-Gârbău, Huedin, Ticușul săsesc. 1 Februarie: Ațel, Bahnea, Jibău, Sânmărtinul Homorodului, Soborșin. 2. Beiuș, Cehul Silvaniei, Hațeg, Supurul de jos. 3. Aita mare, Chibet, Tăgnad.

De ce s'a scumpit zahărul? Zahărul s'a mai scumpit cu 2 Lei. La Cluj se vinde în mare cu 25 Lei, iar în mic cu 28—30 Lei kilogramul. Pricina scumpirii este aceea că în țara noastră nu se produce atâta zahăr cât face lipsa țării, ci se și impoartă adică se aduce din alte țări, mai ales din Cehoslovacia. Dar în Cehoslovacia, zahărul s'a scumpit și odată cu scumpirea de acolo se scumpește și la noi.

Odată cu zăpada a crescut și scumpetea în toate cele pentru că s'a tulburat mersul trenurilor și s'au infundat drumurile. Speculanții au acaparat pâinea și leguma săracilor și fac câștig din suferințele lor.

Lipsa de petrol, sare și chibrite se simte și aici în Sibiu și în foarte multe locuri și pela țară. Orașenii n'au nici carne pentru că vite n'au mai putut veni dela țară.

Taxele transporturilor pe tren se vor mai scumpi, după ce guvernul vrea să repara vagoanele de marfă și ca să le poată repara, va mai scumpi cu ceva transportul. Asta de sine înțeles va mai scumpi cu ceva mărfurile.

Prețul (valuta) banilor a stat în săptămâna trecută așa:

1 dolar american	cu Lei	188—
1 franc francez	„	12.75
1 coroană cehă	„	5.30
1 dinar sârbesc	„	1.95
100 coroane ungurești	„	7.10
100 mărci nemțești	„	1.70
100 coroane austriace	„	—28

Leul iarăși a scăzut dela 8 la 7.85 centime (bani) francezi.

:: Să mai și rădem. ::

Visul bețivului.

Într-o dimineață un bețiv trezindu-se din somn și din o strajnică beție de noapte, zise cătră muiere: «tu muiere, m'am visat astănoapte cu 5 porci. Trei dintre ei erau slabi și prăpădiți de abea se țineau pe picioare, al patrulea era orb, iar al cincilea era atât de gras de abia mai putea grohăi și umbra. Oare ce Doamne ar putea însemna visul meu? — «Eu știu răspuns la asta unul din copiii bețivului».

«Porcii cei slabi și prăpădiți suntem noi: eu soră-mea și mama, iar Dumniata ești porcul cel orb care ne duci mereu pâinea și hrana căsii și o arunci în lăturariul porcului celui gras, în crâjma jidovului lțig».

«Drept ai, dragul tatii» — răspuns omul cuprins de milă și din ziua aceea n'a mai cărat mâncarea căsii la troaca jidanului lțig.

Tot cu rănduială și cu chibzuială.

Un bărbat se hotără odată să plece pe câțiva ani la America și sosind vremea plecării zise cătră muiere cam așa: uite dragă, eu plec acum într-o călătorie lungă. Bagă bine de seamă ce faci, cum te porți. Vezi-ți de lucrurile tale și de casa ta și trăește așa cum ai trăit și până acum: tot cu rănduială și cu chibzuială. Și cu chibzuială și cu rănduială».

La o săptămână după ce plecase bărbatul, iată doi oameni intrară în casa muierei: «Bună ziua» — «Bună ziua» — «Cine sunteți, ce căutați?» — întrebă femeia. Noi mă rog — să ne iertați — dânsul este Rânduială, iar eu sunt Chibzuială. — «Rânduială?» — «Chibzuială?» — răspuns uimită femeia — cum v'aduce chiar norocul, că bărbatul meu mi-a lăsat poruncă să trăesc tot cu rănduială și cu chibzuială până vine el.

La trei ani, bărbatul se întoarse acasă. Ce mai faci tu nevastă dragă, întrebă el. Ce să fac bărbate dragă, iată ți-am ascultat porunca ta, și de când te-ai dus, am trăit tot cu Rânduială și cu Chibzuială. Dar cu lumea, cu vecinii cum ai mai dus-o? Apoi lumea-i tot ca lumea, că creapă de ciudă pe mine, și auzi tu bărbate, că ziceau că nu e bine să trăesc cu Rânduială și să fiu cu Chibzuială. Eu însă, m'am ținut de ce mi-ai spus și am trăit de când te-ai dus, tot cu Rânduială și cu Chibzuială.

Th. Speranță.

Răspuns la o scrisoare.

«Iubite Sandule! Mai trăești tu, ori ai murit. De cumva mai trăești, te rog, să-mi dai împrumut o mie de Lei până la toamnă».

«Dragă Nicolae! Află că ieu, al tău prietin Sandu, am murit».

Știrile săptămânei.

Concertul meseriașilor sibiieni din ziua Botezului, a întrecut toate așteptările celor cari au fost să-l asculte. Rar s'a mai văzut atâta stăruință, muncă și însuflețire câtă s'a pus în programul acestui Concert. Reuniunea meseriașilor a dovedit încă odată că e pe calea cea bună a muncii și a înțelegerii rosturilor ce le-a avut și le are în viața noastră socială.

E dureros însă că societatea așa numită «mai înaltă» din Sibiu nu și-a înțeles și ea datorită ce trebuie să o aibă față de această Reuniune. Tagma intelectualilor noștri a lipsit cu totul dela acest Concert. Oare asta-i sprijinul material și moral ce trebuie să-l dăm acestei Reuniuni și membrilor ei cari prin anul 1918, 1919 alergau de câte 4—5 ori pe zi la gară să întimpine cu steaguri, flori și cântece pe ceice veniau în numele României Mari (și a democrației)? Așa sprijinește inteligența noastră bisericească și mireană pe acei cari în aprins duhul creștinesc și românesc într-o lume unde-i mai mare lipsă de el și pentru care ar trebui mai mult să ne bucurăm că-l avem și să-l sprijinim dacă-l avem??

Legea cea nouă de dări a trecut prin sfatul țării și acum a rămas să intre în putere la 1 Aprilie. La ministerul afacerilor de bani s'a ținut un mare sfat la care s'a luat parte ministrul de finanțe (Vintilă Brătianu) și toți directorii și administratorii de finanțe din țară. În acest sfat ministrul a tâlmăcit felul cum e întocmită legea cea nouă de dări și a dat instrucțiuni cum să se aplice. A rămas acum să se facă fuziunile și evaluările de dare și apoi vom vedea cât de adfund va căuta noua lege prin buzunarele și pungile noastre.

Iarnă lungă și grea a dat peste noi și economii se uită cu groază înainte că abia suntem la jumătatea iernii și din nutreț a trecut mai mult de jumătate. Iarna a venit mai curând ca altă dată și toată nădejdea plugarilor și oierilor era că decelalalt capăt vom avea o iarnă mai scurtă. De va mai ținea și de capătul acesta o iarnă lungă, apoi pe mulți oameni li amintă primejdia să nu mai aibă nutreț la vite.

Iarăș cu preț maximal pe grâul plugarului. Ministrul agriculturii, dl Sasu, a asprit iarăși ordinul cu respectarea prețului maximal pus pe grâu, tocmai în vreme ce plugarul colindă orașele să capete cu orice preț petrolu sare și chibrite. Cu ordine, sărăcimea nu mănâncă și nu va mânca pâine maximată, și ieftină, ci numai cu alte măsuri mai cuminti și mai drepte.

Bani mincinoși (falși) de 500 Lei. La Oradea Mare poliția a prins o bandă de oameni cari făceau hârtii mincinoase de câte 500 Lei. Poliția a aflat la ei peste 200 de mii Lei mincinoși și se dă cu socoata că și prin țară au împărășiat sute de mii de astfel de bani mincinoși.

Cei cari au cerut cartea „Isus vă chiamă” să fie cu răbdare, o vor primi cât mai curând.

La chemarea mobilizării ce s'a făcut pela anul nou, ca un răspuns tulburărilor ungurești dela graniță, toți Românii din toate unghiurile țării au răspuns cu ascultare și însuflețire. «Murim mai bine cu toții — ziceau Românii de pe aici — decât să ajungem să răzăm de noi Ungurii și Sașii și să ne ia înapoi pământurile și pășunaturile».

Ungurii tocmai asta o nădăjduiau că se va face tulburare în țara noastră și oamenii nu vor asculta chemarea mobilizării. Dar socoata de acasă nu li s'a potrivit cu cea pe care au aflat-o la granița României, unde soldații noștri dela graniță i au mai deșteptat puțin cu pușca! Ungurii acum pot să vadă că toate nădejdiile lor sunt zadarnice.

S'a gătat cu minciuna Ungurilor. În afacerea cu atacul dela graniță, Ungurii au tăgăduit dela început că ei nu știu nimic și n'au făcut nimic. Dar a dat Dumnezeu că în săptămâna trecută o patrulă ungu-rească de soldați a încercat iarăși se trecă granița noastră (după ce ministrul din Peșta ceruse iertare de cele întâmplate). De data asta însă Românașii noștri i-au prins și acum România are dovezii văzute despre vinovăția Ungariei. Soldații prinși fac parte din armata regulată a Ungariei.

Statue lui Adam a hotărât un oraș din America să-i ridice. «Tot felul de Crai și oameni mari au statue — și-au zis americanii — numai lui Adam, stremoșului nostru, nu s'a gândit nime să-i ridice o statue. Hai să-i ridicăm noi că multe a mai pățit și mult a pățimit strămoșul neamului omenesc». Statuea va fi gata la vară și trecând pe lângă ea mulți năcăjiți vor gândi rău lui Adam că n'a putut șede în raiu, ci ne-a băgat în jugul vieții de astăzi.

Leacuri cari îl fac pe om să spună adevărul. În orașul Texas din America un medic (Home) face încercări cu o amestecătură de trei leacuri (clorofom, morfiu și scopolamiu), pe cari le dă omului pe rând tot la 15 minute și se zice că după ce omul le bea într-o stare de răspunde dintr'una și oblu la orice întrebare fără să se mai poată gândi cum ar minți mai bine. Acum se fac încercări cu această doctorie și de se va adeveri bună, va aduce mari foloase mai ales judecătorilor că vor putea afla pe cei vinovați și fără martori și jurăminte.

Banii rupți de 1, 2 și 5 Lei se vor trage din umblare. Ministrul afacerilor bănești a dat un ordin către banca țării (Banca Națională) ca să nu mai sloboadă în umblare banii cei mărunți și zdrențuiți, ci după ce-i primește de pe la bănci și perceptoare să-i pa heteze și să-i tragă din umblare. Cari aveți astfel de bani, bagați-i în poști și alte plăți de stat.

Se va băga petriș în drumuri. Ministerul drumurilor publică în foaia țării licitație pentru acei cari vreau să strângă pietriș pentru drumurile țării. Fiecare județ își are votată partea sa de pietriș și de spese pentru a mai putea regula drumurile. De primăvară se va începe lucrul. Era și vremea căci mai ales după zăpada aceasta se vor desfunda drumurile cu totul.

A murit cu rămășag de beutură. Într'un orașel din vechiul Regat, un beiv a făcut rămășag (de sine înțe es în crâjmă) că el bea pe nerăsuflăte o litră de rachiu. A și beut-o, ba încă pe urmă, ca să se arate și mai viteaz la beutură, a mai cerut o jumătate de litru și i-a dat drum în burtuș. A cerut apoi ceva de mâncare, dar pe când să mănca, a început a se încârliga de foale și a striga după apă că arde. Dar apa nu i-a mai putut ajuta. Rachiuul s'a aprins în el și peste câteva ciasuri a murit.

O mâncare făcută acum 3000 de ani și tot nu s'a stricat. În Egipt a fost odată o lume care în multe celea întrecea pe cea de astăzi (spre pildă cu clădirile). Impărații Egiptului își făceau care de care mormânturi mai frumoase și pline de toate comorile, dar locul mormântului adevărat îl tănuiau ca să nu-l spargă și fure tâlharii. Omeni învățați de prin Anglia de ani de zile tot sapă să dea peste astfel de morminte. Acum de câteva săptămâni au aflat mormântul unui rege plin cu atâtea comori de aur de ai putea cum-păra cu ele țări întregi. Intre multele aurituri și lucruri interesante, au aflat în cripta împăratului și un vas mare în formă de ou închis bine de toate părțile. Desfăcându-l au aflat în el carne de vânat conservată și carnea nu era stricată de loc. Împăratul pusese carnea lângă el, pentru că Egiptenii trăiau în credința că omul are lipsă de mâncare și după ce moare.

Dar împăratul nu măncașe nimic pentru că de astfel de mâncare are lipsă sufletul și omul după ce moare precum zice Scriptura că «împărăția lui Dumnezeu nu i mâncare și beutură». Cetitorul! Nu cumva strângi și tu mâncare pentru cealaltă lume ca împăratul cel nebun din Egipt.

Și Bulgarii au cercat să facă tulburare la granița Serbiei și României. Dar nu s'a pricopsit mai mult decât prietenilor Unguri, cu cari sunt de altcum și neamuri de același sânge.

O țară de ghiată ce călătorește. Spre nord și sfîntu dela Anglia este țara așa numită Gronlanda, mare cât 2 țări de a noastre, dar pustie și plină de ghiată. Acum învățații au constatat că această țară în fiecare an se mută cu 40 de metri mai spre sfînt, adică spre America. Nu-i vorba 40 de metri la an nu-i mult, dar învățații au făcut socoata că după câteva sute de ani și cu acești 40 metri Gronlanda va ajunge la țărnișii Canadei și se va lipi de Canada. Pe atunci se va mai și încălzi și vor putea locui oameni pe ea.

Conferințele „Asociațiunii”. „Asociațiunea noastră și «cercul anelor» din Franța, afiliat la «Asociațiune», aranjează din prilejul centenarului nașterii marelui binefăcător al omenirii Luis Pasteur o serbare Duminecă în 28 Ianuarie n. 1923 în sala cea mare a prefecturii județene din localitate la ora 5 p. m. Cu acest prilej dl Dr. G. Preda va desvolta o conferință cu subiectul: «Vieța și opera lui Louis Pasteur», cari va fi întregită, pe urmă cu considerații de natură religioasă, datorite I. P. S. Sale părintelui mitropolit Dr. Nicolae Bălan. Dată fiind importanța acestei serbări, publicul e rugat să asiste în număr cât mai mare. Prețul de intrare: Locul I 4 Lei; locul II 2 Lei, elevii și elevele gratuit.

Biourul „Asociațiunii”.

Reuniunea română de înmormântare din Sibiu își ține adunarea generală anuală Duminecă în 28 Ianuarie n. 1923, la 3 ore d. a., în localul «Reuniunii meseriașilor români», Strada Bruckenthal Nr. 17. La această adunare se vor prezenta socotelile pe anul 1922. Membrii sunt rugați a lua parte. Timotei Popovici, dir. Reuniunii.

Petrecere. Funcționarii oficiului poștal din Sibiu, aranjează în 1 Februarie st. n. 1923, în sala «Urania» o petrecere cu dans, în favorul fondurilor de ajutorare. Suprasolviri se primesc cu mulțămintă și să chitează prin presă. Bilete de intrare se vând la oficiul poștal și seara la casa. Prenotări pentru loje se primesc la oficiu. Începutul la 9 ore seara. Cine din eroare n'ar fi primită invitare, să binevoiască a se adresa la comitetul aranjator în oficiul poștal.

Poșta Redacției.

Mai multora. Calendarul Bunului Creștin nu se ține de noi. Cereți-l dela Librăria Arhidiecezană.

F. Leuca, Pâncota. Pentru cartea «Isus vă chiamă» trimiteți 24 Lei și vi-se va trimite francat.

Avrămuț Vidra. Noi am tocat destul la gazetă pentru închiderea crâjmilor în Dumineci și sărbători. Mai tocați și voi. Aveți în sat comitet comun. Nimica nu vă împedecă să luați și voi hotărâre de închidere și mai ales să stăruți pentru ținerea ei.

FĂN, calitatea primă, 16 cără sunt de vânzare. Sibiu, Piața Oituz 6 (Școala Normală).

(37) 1-1

„LUMINA SATELOR” începând cu anul nou s'a tipărit în

8000 de exemplare

și acum după ce a ajuns să fie răspândită și cunoscută în toată România întregită, este una din cele mai potrivite gazete și pentru

reclame și anunțuri

pe cari le publicăm cu taxe moderate. Rugăm și pe onoratele primării să ne ajute cu publicațiunile lor. Intrucât ni se vor spori anunțurile, vom putea scoate gazeta în 8 pag.